

«A la font de la Vida»

*Et cantem i et donem gràcies,
Déu nostre i Senyor de la vida:*

*Com a la dona samaritana, ens ofereixes
una font d'aigua que brollarà dins nostre
per donar-nos la Vida que no s'acaba.*

*Siguís beneït també, Senyor de la Vida,
perquè el temple que vols per estar-hi,
el temple que tu més t'estimes
és el cor dels teus fills i filles.*

*I et donem gràcies per tot el que Jesús,
la teva Paraula, ens ha dit de tu.*

*Per ell sabem que el que a tu t'agrada,
no són les pregàries de rutina sense cor,
sinó l'amor pràctic i concret envers els altres.*

*Fes que no oblidem mai l'ensenyament de Jesús:
que mantinguem l'amor entre nosaltres,
i siguem sempre fidels al compromís
d'atendre els germans que passen necessitat.*

Lectura de l'evangelí segons sant Joan: En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua». Li diu la samaritana: «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que sóc una dona samaritana?». Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada». Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per treure aigua. ¿D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el bestiar. ¿Sou més gran vós que no pas ell?»; Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta, tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna». Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou». «Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus,

«Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres, no sabeu qui adoreu; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat». Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot». Ell li respon: «El Messies sóc jo, que parlo amb tu». Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món». [Jn 4,5-42]

Salm responsorial 94

R/. Tant de bo que avui sentíssim la seva veu:

«No enduriu els vostres cors».

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la roca que ens salva; presentem-nos davant seu a lloar-lo; / aclamem-lo amb els nostres cants. **R.**

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. **R.**

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: La religió de Jesús

Cansat de caminar, Jesús s'asseu al costat del pou de Jacob, a prop del llogaret de Sicar. Aviat hi arriba una dona samaritana a sadollar la set. Espontàniament, Jesús comença a parlar amb ella del que porta al seu cor.

En un moment de la conversa, la dona li planteja els conflictes que enfronten jueus i samaritans. Els jueus pelegrinen a Jerusalem per adorar Déu. Els samaritans puguen a la muntanya Garizin, la cimera de la qual s'albira des del pou de Jacob. On cal adorar Déu? Quina és la veritable religió? Què pensa el profeta de Galilea?

Jesús comença per aclarir que el culte veritable no depèn d'un lloc determinat, per molt venerable que pugui ser. El Pare del cel no està lligat enlloc, no és propietat de cap religió. No pertany a cap poble concret.

No ho hem d'oblidar. Per trobar-se amb Déu no cal anar a Roma o peregrinar a Jerusalem. No cal entrar a una capella o visitar una catedral. Des de la presó més secreta, des de la sala de cures intensives d'un hospital, des de qualsevol cuina o lloc de treball, podem elevar el nostre cor cap a Déu.

Jesús no parla a la samaritana d'«adorar Déu». El llenguatge és nou. Fins a tres vegades li parla d'adorar el Pare. Per això no cal pujar a una muntanya per acostar-se una mica més a un Déu llunyà, desentès dels nostres problemes, indiferent als nostres patiments. El veritable culte comença per reconèixer Déu com a Pare estimat que ens acompanya de prop al llarg de la nostra vida.

Jesús li diu encara més. El Pare està buscant «veritables adoradors». No espera dels seus fills grans cerimònies, celebracions solemnes, encensos i processons. El que vol són cors senzills que l'adorin «en esperit i en veritat».

«Adorar el Pare en esperit» és seguir els passos de Jesús i deixar-se conduir com ell per l'Esperit del Pare, que l'envia sempre cap als darrers. Aprendre a ser compassius com és el Pare. Ho diu Jesús de manera clara: «Déu és Esperit, i els qui l'adoren ho han de fer en esperit». Déu és amor, perdó, tendresa, alè vivificador... i els qui l'adoren s'han d'assemblar a ell.

«Adorar el Pare en veritat» és viure en la veritat. Tornar una vegada i una altra a la veritat de l'evangeli. Ser fidels a la veritat de Jesús sense tancar-nos en les nostres pròpies mentides. Després de vint segles de cristianisme, hem après a donar culte veritable a Déu? Som els veritables adoradors que cerca el Pare? [J. A. PAGOLA]

---

4. Celebrar avui el Sopar del Senyor

Vèiem la setmana passada com s'indignava sant Pau perquè alguns cristians de Corint (els benestants) celebraven materialment el Sopar del Senyor, però amb un esperit o estil que era a negació d'allò que celebraven: amb el seu egoisme negaven el compartir i la comunió entre els germans.

És possible que després de tants segles complint el "precepte dominical", molts cristians no s'hagin adonat encara que el que celebrem els diumenges no és un "acte de culte" o un "ritu" obligatori, sinó una trobada de germans que volen fer memòria de Jesucrist, el Senyor ressuscitat.

Si en algun moment de la història es va declarar "obligatòria" aquesta trobada dels diumenges, és perquè resulta imprescindible per a qualsevol batejat que debò vulgui seguir el camí de Jesús: ¿com poden saber i recordar un camí... si no el fan sovint? ¿com poden tenir interès per un camí, si fa anys que no el recorden? Ho podem comprovar molt fàcilment: un cristià que no es reuneix sovint amb la comunitat, acabarà que tard o d'hora es desentendrà de la comunitat, de l'Església. És així com s'han anat produint tantíssimes desercions aquestes darreres dècades.

Per a les noves generacions de cristians —que seran molt més reduïdes del que havien estat en el passat— l'eucaristia dels diumenges serà, no una obligació, sinó una necessitat: si no es troben entre ells, és a dir, entre els qui volen de debò ser cristians, la comunitat s'extingirà.

D'aquí ve que tots plegats —capellans i laics— **necessitem canviar la mirada** sobre la missa dels diumenges: és el dia en què —convocats per Jesús, el Senyor— ens reunim els qui volem ser seguidors seus, recordem què vol dir seguir-lo, recordem **què va dir** (Paraula), **què va fer** i **com ho va fer** (Pa i el Vi), **per fer nosaltres el mateix!** □

Aquesta setmana ...

Dilluns, 13	20.30 - Preglar la Paraula a CM Esplai Estel: comença la inscripció de colònies d'estiu. Més informació. www.esplaiestel.com
Dimarts, 14	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST 20.30 - Consell Interparroquial al Cor de Maria
Dimecres, 15	09.00-12.30 - L'Assistentia social Arxiprestal amb <i>cita prèvia</i> . 933 44 16 50
Dijous, 16	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST
Divendres, 17	10.30 - Viacrucis a ST (cada divendres)
Dissabte, 18	Recés de Quaresma, a Sant Tomàs en acabar la missa d'11, a la mateixa església. Fins a les 13.00
Diumenge, 19	SANT JOSEP - IV diumenge Quaresma Dia del Seminari 19.00 - Viacrucis al CM (cada diumenge)
Dilluns, 20	Celebració <u>litúrgica</u> de la festa de Sant Josep. (El dia de les felicitacions és ahir, diumenge!)

Aquesta setmana, una pregària: «Senyor, Jesús»

La meva força
i el meu Fracàs
ets Tu.

La meva herència i Pobresa.
Tu la meva Justícia,
Jesús.

La meva Guerra i la meva Pau.
La meva lliure Llibertat!
Les meves Mort i Vida.
Tu!

Paraula dels meus crits,
Silenci de la meva espera,
Testimoni dels meus somnis,
Creu de la meva Creu!

Causa del meu sofriment,
Perdó del meu egoisme,
Crim del meu procés,
Jutge del meu plor,
Raó de la meva Esperança.
Tu!

La meva Terra Promesa
ets Tu!

La Pasqua de la Pasqua,
Glòria meva per sempre,
Senyor Jesús!

P. Pere Casaldàliga

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 — Tlf. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 — Tlf. 93 457 06 81

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34 **Comunitat dels Claretians:** 93 476 68 34